SCRIMA

Să tragem învăţăminte!

Însemnări pe marginea comportării lotului nostru la Criteriul mondial de scrimă al tineretului de la Cairo

★

DIONISIE TEPŞAN
secretar general al F.R. Scrimă

★ ★

Reprezentativa noastră la Criteriul mondial de scrimă al tineretului s-a înapoiat de la Cairo, fără a fi corespuns aşteptărilor. Angajamentul luat la plecare — de a aduce în ţară un titlu de campion — n-a fost îndeplinit. Şi nu era un angajament dificil; ţinînd seama de valoarea reală a scrimerilor care au făcut deplasarea, la Bucureşti trebuiau să se întoarcă nu unul, ci trei campioni. Că acest lucru ar fi fost posibil, rezultă şi din cele cîteva amănunte pe care le prezentăm în acest articol...

Speranţa noastră nr. 1 la Cairo, floretistul I. Drîmbă, a debutat excelent: 6 victorii în calificări, toate de o manieră categorică. Mai semnificativă decît cifra este însă valoarea ridicată a scrimei practicate de Drîmbă şi care l-a impus numaidecît atenţiei specialiştilor. Mulţi dintre aceştia au şi pronosticat victoria lui Drîmbă în finală. Lucru firesc. Drîmbă trăsese cu multă atenţie, în stilul său impetuos. Era de aşteptat ca, în continuare, Drîmbă să manifeste aceleaşi calităţi. Totuşi, spre surprinderea generală în semifinale el nu realizează nici măcar numărul minim de victorii care să-i asigure dreptul de a participa în turneul final. Momentul psihologic: în asaltul cu egipteanul Rahman, un trăgător modest, reprezentantul nostru — neaşteptat — pierde!? O ultimă şansă, în baraj, alături de polonezul Andrjewski, maghiarul Kismartoni şi italianul La Regione. Pe toţi aceştia Drîmbă îi depăşise în asalturile iniţiale, din semifinale. În baraj însă, Drîmbă nu mai repetă performanţa, pierzînd la Andrjewski (pentru calificare îi trebuiau victorii în toate întîlnirile). Şi astfel, rămîne...

A doua zi pe planşă urcă fetele. Practic, principala noastră reprezentantă, Ana Ene, n-avea decît o singură adversară mai de temut: Masciotta, titulară în echipa de senioare a Italiei. Şi totuşi, în turneul final, nu Masciotta a oprit-o pe Ene din cursa pentru titlu, ci o scrimeră mai puţin cunoscută, austriaca Weisse, la care a pierdut fără drept de apel: 4—1. O înfrîngere care a adus-o pe Ene de pe o poziţie fruntaşă — un eventual baraj pentru locul I cu Mirsoeva, cîştigătoarea criteriului, dar pe care o întrecuse în semifinale — tocmai pe locul 4...

Experimentatul nostru spadasin Ştefan Haukler întrece în finală o serie de trăgători care s-au impus. Printre aceştia, pe francezul Brodin, cîştigătorul probei (5—3); pierde, în schimb, la alţi adversari inferiori lui: italienii Chiarre (5—6) şi Valesse (4—5) şi polonezul Andrjewski (2—5), clasaţi în urma sa, scăpînd astfel prilejul de a concura, cu şanse regulate, la locul I...

Aşadar, în trei probe ale Criteriului, reprezentanţii noştri au trecut pe lîngă titlurile de campioni. Trei „accidente" justificabile, poate, în cazul unor scrimeri aflaţi la prima lor ieşire în arena internaţională. Ionel Drîmbă are însă la activ atîtea şi atîtea concursuri de mare amploare, printre care J.O. de la Roma şi Universiada de la Sofia. Drîmbă şi nu altul l-a întrecut, cu mai puţin de un an în urmă, pe însuşi campionul mondial Jdanovici! Ana Ene a fost şi ea prezentă în multe concursuri de talie europeană şi a obţinut victorii la trăgătoare consacrate chiar pe plan mondial: italiencele Colombetti şi Camber, maghiara Dömölki. St. Haukler s-a impus şi el încă din 1959 ca un spadasin cu multe posibilităţi. Mărturie: victoriile sale asupra unor scrimeri de mare clasă, ca sovieticul Habarov şi italianul Saccaro, cu prilejul Criteriului mondial de la Paris.

În şedinţa de analiză cu Biroul federal, Drîmbă, Ene şi Haukler încearcă să se justifice: **„Ne-am pierdut. Am manifestat o teamă inexplicabilă".** Ei „uită" să pună punctul pe „i": n-au acordat toată atenţia îndrumărilor date de antrenori. Tendinţa de îngîmfare care s-a manifestat şi în alte ocazii s-a făcut simţită şi la întrecerea de la Cairo. Drîmbă... uită de asemenea că a dat dovadă de neseriozitate, că a fost lipsit de simţul răspunderii, că şi-a subestimat adversarii. Ene uită şi ea că în asalturile hotărîtoare a renunţat la stilul ei specific-ofensiv, adoptînd tactica cea mai inoportună, a retragerii la metru. În acelaşi timp, Haukler s-a urcat deseori pe planşă cu un aer de blazare, de indiferenţă. În totalitatea lor, tinerii noştri scrimeri n-au evoluat, asalt de asalt, cu toată convingerea; ei au manifestat serioase lipsuri la capitolul voinţă, dîrzenie. Nu s-a văzut la ei dorinţa înflăcărată de a lupta pînă la ultima picătură de energie, de a face totul pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei. La Cairo, reprezentanţii noştri n-au fost animaţi de acel patriotism fierbinte care este caracteristic sportivilor noştri. Ei n-au înţeles că prezenţa lor la cea mai importantă competiţie internaţională a anului rezervată tineretului nu are un caracter... onorific; de la ei aşteptam rezultate care să fie la înălţimea condiţiilor minunate de pregătire şi la nivelul cerinţelor mereu sporite ale mişcării noastre sportive.

În acest sens, dacă actuala ediţie a Criteriului mondial de scrimă al tineretului de la Cairo este săracă în rezultate, cel puţin să fie bogată în învăţăminte.

NOTA REDACŢIEI. De rezultatele slabe înregistrate la Cairo se face vinovată şi federaţia. Aceasta n-a urmărit cu suficientă atenţie felul în care selecţionabilii îşi desfăşoară pregătirea în cadrul cluburilor şi asociaţiilor sportive respective, în lot. Faţă de componenţii lotului de juniori şi tineret s-a manifestat, în general, o atitudine de mulţumire, de supraestimare a posibilităţilor lor în detrimentul exigenţei faţă de munca de pregătire şi al spiritului de disciplină. În acelaşi timp, antrenorii care au răspuns de pregătirea lotului s-au limitat adesea la rolul lor de tehnicieni, preocupîndu-se sporadic de latura educativă a procesului de pregătire. Ei n-au insuflat în mod convingător tinerilor noştri scrimeri un suficient simţ de răspundere într-o competiţie de o asemenea amploare.

Iată de ce, pe viitor federaţia de specialitate va trebui să ia o serie de măsuri eficiente menite să asigure tinerilor noştri trăgători o pregătire cît mai temeinică — fizică, tehnică, tactică dar şi educativă totodată — astfel ca ei să poată face faţă cu succes tuturor confruntărilor internaţionale la care vor fi chemaţi să participe.

Printr-o comportare cît mai frumoasă, prin rezultate care să oglindească avîntul necontenit al sportului de la noi, tinerii scrimeri care au avut cinstea să reprezinte culorile ţării vor trebui să depună toate străduinţile pentru a şterge cît mai curînd impresia proastă lăsată la Criteriul mondial de la Cairo.

CICLISM

Aspecte din cursa dotată cu trofeul „Cupa Sportul popular"

● Cursa de două etape *„Cupa Sportul popular"*, organizată simbătă şi duminică pentru fondiştii din cluburile şi asociaţiile sportive bucureştene, a cunoscut un deplin succes: număr mare de participanţi, medii orare remarcabile şi, fapt demn de evidenţiat, afirmarea tineretului, schimbul de mîine al ciclismului nostru. Acest aspect este elocvent subliniat de clasamentul general individual în care primul loc a revenit unui membru al lotului republican de tineret, ciclistul *Simion Mihălţeanu*, de la clubul Olimpia.

● Învingătorul, deşi n-a cîştigat nici o etapă, a fost mereu pe primul plan al cursei. În etapa I a participat la evadarea decisivă de la km 20, iar duminică şi-a apărat cu brio poziţia fruntaşă din clasament: deşi la întoarcerea spre Bucureşti (km 60) el a avut o pană de baieu, a reuşit ca numai după cîţiva kilometri de fugă de unul singur să reintre în pluton şi să sosească la finiş pe locul 8, la 12 sec. de învingător!

● Neîndoios, rezultatul final al cursei putea avea şi o altă înfăţişare dacă în etapa a doua, la intrarea în Chitila, o barieră n-ar fi reţinut aproape un minut un grup de „fugari" (S. Ariton, C. Moiceanu, Gh. Calcişcă, N. Grigore), care aveau un avans apreciabil asupra plutonului. Dar aici e vorba de „dacă"...

● Ne refeream la buna comportare a tinerilor noştri fondişti. Evadarea decisivă din prima etapă a fost în exclusivitate „opera" cicliştilor tineri, în primul pluton, sosit cu un avans de peste un minut, figurînd patru alergători din lotul republican de tineret: I. Ardeleanu, S. Mihălţeanu, Gh. Vasilescu, M. Voinea. E. semnificativ, de asemenea, că trei dintre aceştia (Mihălţeanu, Ardeleanu, Voinea) se află şi în fruntea clasamentului general individual.

Şi acum cîteva „clişee" negative.

● Startul în etapa de simbătă s-a dat cu aproape o oră întîrziere, din cauză că maşina Salvării, absolut necesară pentru a asigura în caz de nevoie asistenţa medicală a sportivilor, a sosit la locul de plecare la 17.20 în loc de 16.00 cum se solicitase prin adresă specială cu mai multe zile înainte şi telefonic în cursul zilei de simbătă.

Grupul „evadaţilor" din prima etapă. În frunte Marcel Voinea, urmat de Simion Mihălţeanu, care avea să devină după cele două etape cîştigătorul cursei.
Foto: Gh. Amuza

● Arbitrii cursei au avut neplăcuta misiune de a descalifica doi concurenţi pentru că pe traseu aceştia au folosit „plasa" unor mijloace de transport. Este cazul cicliştilor Radu Dumitrescu (C.S.S.) şi Ion Tudorache (P.T.T.). Un asemenea mod de a privi întrecerea este străin sportivilor de tip nou şi el este condamnat de toţi sportivii noştri. Antrenorii cicliştilor respectivi nu trebuie să se mulţumească doar cu sancţiuni administrative, ci trebuie să desfăşoare în permanenţă o muncă educativă cu toţi elevii lor, pentru ca pe viitor să preîntîmpine comiterea unor abateri de felul celor menţionate.

● Şi un ultim aspect: atît în prima, cît şi în cea de a doua etapă, în caravana ciclistă au figurat şi alergători care nu... concurau. Ei s-au antrenat, pur şi simplu, sub ochii şi cu încuviinţarea arbitrilor, în cadrul cursei, deşi regulamentul interzice acest lucru.

CONST. MACOVEI

POPICE

În prima ediţie a „Cupei campionilor"

Voinţa Tg. Mureş şi-a confirmat valoarea

Numeroşi iubitori ai jocului de popice au asistat timp de trei zile la întrecerile primei ediţii a „Cupei campionilor". Şi-au disputat întîietatea echipele care au cucerit titlurile de campioane ale ţării, începînd din 1949. La primele întreceri, formaţiile participante au jucat tur-retur. Actualii campioni, componenţii echipei Voinţa Tg. Mureş, au reuşit să-şi apere prestigiul. Ei au ocupat, la capătul unor confruntări aprig disputate, primul loc în clasamentul final cu 9.856 (5.006+4.850) întrecînd cu numai 2 puncte pe popicarii reşiţeni, urmaţi de C.S.O. Crişana Oradea cu 9.761 p.d. şi Unirea Roman 9.321 p.d.

În clasamentul individual primul loc a revenit maestrului sportului I. Micoroiu (Olimpia), care a totalizat o medie de 859 p.d. urmat în ordine de I. Köszegi (Voinţa) 849,5; 3. I. Varga (Crişana) 849 p.d.; 4. T. Szemanyi (Voinţa) 844; 5. G. Mălan (Crişana) 842; 6. C. Rădulescu (Olimpia) 834; 7. H. Hinterleiter (Voinţa) 829; 8. I. Pataki (Crişana) 828; 9. D. Kridon (Olimpia) 817; 10. dr. R. Rusu (Unirea) 813.

Păcat că de la această competiţie au absentat Petrolul Ploieşti şi mai ales C.F.R. Timişoara care se află la „doi paşi" de Reşiţa.

Cînd te culci pe-o ureche...

Institutele de învăţămînt superior îşi aduc o importantă contribuţie la întărirea şi îmbogăţirea vieţii sportive din oraşele în care îşi desfăşoară activitatea. Este suficient să amintim de centrele universitare Cluj, Iaşi, Timişoara, fără să mai vorbim de cel din Capitală, — centre în care echipele studenţeşti aduc un aport substanţial la buna desfăşurare a competiţiilor sportive.

De ce nu-i întîlnim printre sportivii fruntaşi pe studenţii de la I.M.F. Tg. Mureş?

Există însă şi excepţii. Am vizitat de curînd oraşul Tg. Mureş, din care an de an pleacă spre satele şi oraşele patriei noastre sute de medici. Într-adevăr, Institutul Medico-Farmaceutic şi-a creat de acum un bun renume în ceea ce priveşte pregătirea profesională a viitorilor medici. Dar în viaţa şi activitatea sudenţilor medicinişti din acest oraş, sportul nu ocupă din păcate locul pe care l-ar merita.

De ce oare? Studenţilor din Tîrgu Mureş nu le place să iasă pe terenul de sport? Ei n-ar vrea să urce treptele măiestriei sportive? Firească că aşa ceva este greu de crezut. De altfel, din rîndurile lor s-au ridicat deja o serie de elemente talentate, ca scrimerii **Francisc Boga, Laslo Szentmartoni, Ernest Hizar,** handbalistul **Vasile Chinda,** baschetbaliştii **Robert Cedulo, Magda Toth, Bela Szoke ş.a.**

Căutînd mai amănunţit cauzele care fac ca la I.M.F. Tg. Mureş sportul de performanţă să se menţină la un nivel mediocru, vom vedea că acestea converg spre... catedra de educaţie fizică! Aici, unde ar trebui să existe iniţiative şi entuziasm pentru depistarea şi creşterea cît mai multor elemente de perspectivă şi-a făcut loc o serioasă apatie, tendinţa de a munci „în liniştę", cu cît mai puţină răspundere. Aşa se explică de ce studenţii de la I.M.F. Tg. Mureş practică sportul la un nivel cu totul sub posibilităţile lor. **„Noi nu putem să scoatem medici buni care să facă în acelaşi timp şi sport de performanţă"** — este de părere şeful catedrei de... educaţie fizică, prof. **Andrei Kakucs!**

De unde această părere? Cîţi medici bine pregătiţi profesional n-au fost în acelaşi timp şi sportivi de valoare care ne-au reprezentat cu cinste ţara chiar şi în întîlniri internaţionale? Medicii M. Luca, I. Georgescu (fotbal), A. Demeter, L. Taus (atletism), I. Ponova, D. Medianu, M. Cristea (volei), iată doar cîţiva, dintr-o listă lungă.

Adevărul este altul. Şi anume că la I.M.F. Tg. Mureş, catedra de specialitate nu se preocupă aşa cum trebuie de creşterea valorică a echipelor studenţeşti. În afară de scrimă — sport care este specialitatea prof. Kakucs — unde de bine de rău se mai face cîte ceva, celelalte discipline se menţin la nivelul competiţiilor raionale sau orăşeneşti. Şi asta, deşi la I.M.F. Tg. Mureş există o bază materială bogată.

Se ştie că, răspunzînd sarcinilor Conferinţei pe ţară a UCFS, Institutul Politehnic din Timişoara a lansat o chemare către toate institutele de învăţămînt superior privind pregătirea sportivă a studenţilor, pentru ca la absolvire aceştia să devină şi instructori sportivi voluntari. La Tg. Mureş, deocamdată, chemarea studenţilor timişoreni nu a avut ecou...

Considerăm că este timpul ca şi consiliul regional UCFS Mureş-Autonomă Maghiară să-şi îndrepte mai mult atenţia şi către I.M.F. pentru că şi de acolo pot ieşi sportivi de valoare. Să fie criticaţi cu asprime cei care consideră sportul de performanţă, o frînă în calea bunei pregătiri profesionale, iar pe de altă parte să fie stimulaţi studenţii care vor să devină sportivi valoroşi.

C. RAICU

BUNA ÎNTREŢINERE A MAŞINEI
ŞI ORICE REPARAŢII DE MOTOCICLETE ŞI BICICLETE ÎN CONDIŢII OPTIME VĂ ASIGURĂ
Cooperativa Tehno-Metalica
prin unităţile sale din Bucureşti:
STR. POPA TATU 32 - RAION 16 FEBRUARIE
STR. COBĂLCESCU 10 - RAION 16 FEBRUARIE
CALEA RAHOVEI 292 - RAION LENIN
CALEA GRIVIŢEI 225 - RAION GRIVIŢA ROŞIE
ULTIMELE DOUĂ CENTRE EXECUTĂ ŞI REPARAŢII AUTO.
LA ACESTE CENTRE SE MONTEAZĂ LA CERERE OGLINZI RETROVIZOARE MOTO ŞI PORT BAGAJE PENTRU TOATE TIPURILE
Reparăm şi montăm motociclete şi biciclete:
CALEA RAHOVEI 307 - r. LENIN
Bd. 1 MAI 149 - r. GRIVIŢA ROŞIE
CALEA GRIVIŢEI 249 - r. GRIVIŢA ROŞIE